

Oplevelser af guld

Den der helt specielle buk. Bukken, der er større end noget andet, du tidligere har set på reviret. Bukken, der får dig til at snøre støvlerne og tage riffel og skydestok under armen for atter at begive dig mod posten, hvor du så mange gange før har ventet. Ventet på, at heldet er med dig, og bukken kommer på skudhold. Den oplevelse beskriver flere af årets jægere på bukketoptien.

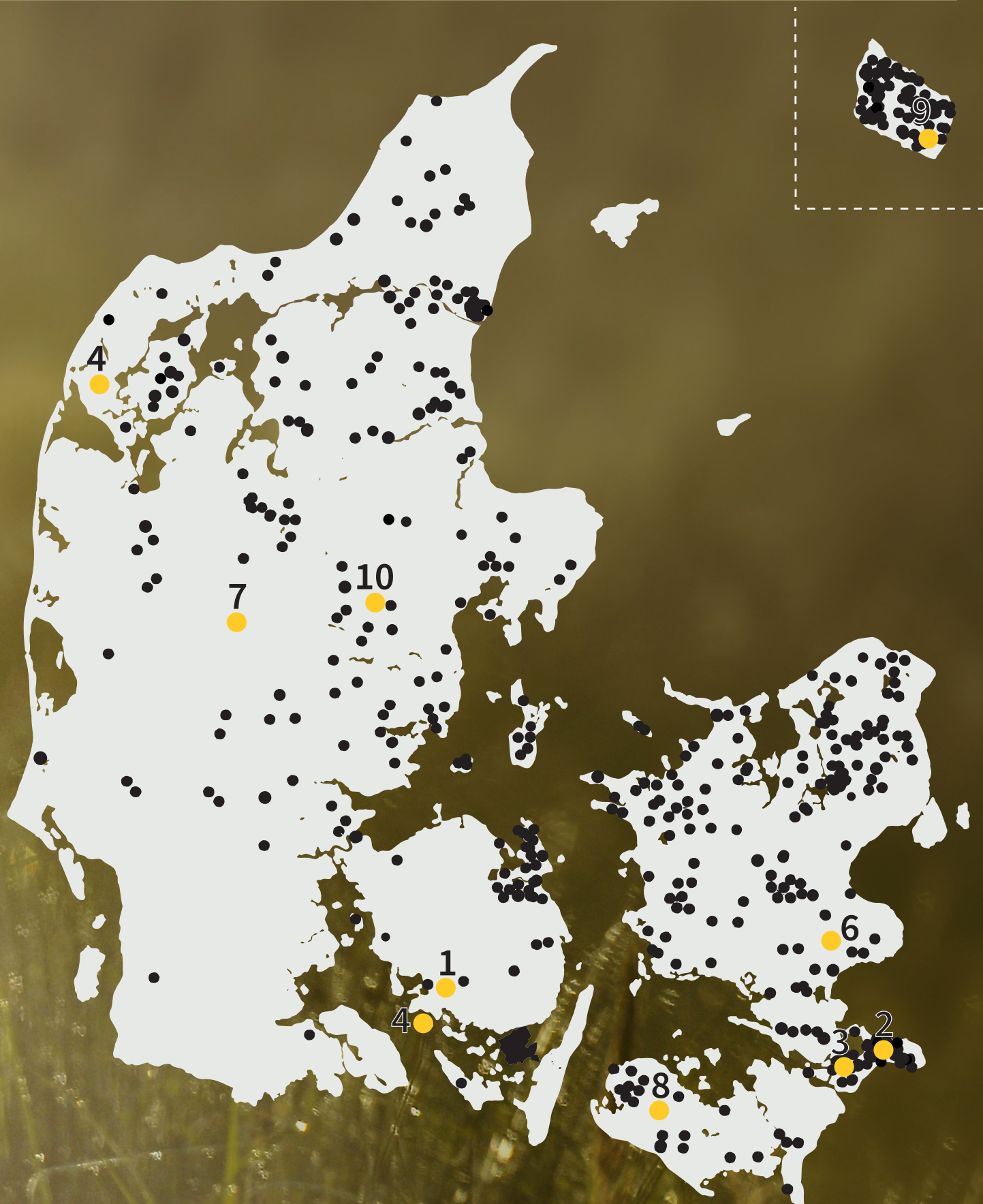
Årets bukketopti er præget af ene guldbukke fra 130,83 point til nummer ti, imens førstepladsen har hele 154,48 point indgraveret på guldmedaljen. Der er jægere repræsenteret fra hele landet og jægere med mange års erfaring til en jæger, der blot har haft jagttegn i et år. To af årets toptijægere har haft heldet med sig og nedlagt guldbukken på premieredagen, imens fem andre også er nedlagt i bukkejagten. Tre har måttet vente til efterårsjagten med at sikre sig trofæet. Fælles for alle er, at de har fået en oplevelse i jagtjournalen, som de sent vil glemme. En jæger har ikke ønsket at figurere på toptien. Det drejer sig om en guldbuk på 140,13 point, som ville have fået en sjetteplads.

Den gode forvaltningsbuk

I dette års bukketopti har vi et ekstra fokus på forvaltning. God forvaltning af råvildt er nemlig med til at sikre en sund bestand med blandt andet stærke bukke. Flere af jægerne på årets bukketopti har gjort sig overvejelser om forvaltning af råvildt og samarbejder med naboerne. De kender bestanden og skyder svage dyr fra. En af jægerne på toptien så bukken første gang i 2023, men lod den gå et år, så der var mulighed for, at generne kunne blive givet videre.

Knæk og bræk med at tilføje skønne oplevelser og måske trofæer til jeres jagtjournal i den kommende sæson.

De danske øer er endnu engang stærkt repræsenteret på bukketoptien. To bukke er nedlagt på Møn, imens en enkelt buk er nedlagt på henholdsvis Bornholm, Lolland, Fyn og Lyø. Det er første gang, at Lyø har en buk på toptien. De sidste fire bukke er spredt udover fastlandet med tre i Jylland og en enkelt sjællandsk buk.

► Førstepladsen går til en snu fynsk guldbuk

Henning Ansbjerg så dette års førsteplads første gang i maj. Bukken havde formået at undvige samtlige vildtkameraer på reviret, så da Henning så bukken træde frem mellem juletræerne i plantagen, blev han overrasket. Aldrig før havde en buk af denne størrelse holdt til på hans revir ved Horne på Fyn. I løbet af bukkejagten var han ude mange gange med både riffel og bue. De mødtes også, men hver gang formåede bukken at snyde ham.

Den 1. oktober forsøger Henning igen at være den mest snu af de to. En halv time før solopgang sidder han klar på sin post i juletræsplantagen. Efter 45 minutter kommer en rå frem, og den mulighed griber han, råen løber efter skuddet hen til et hegn, hvor den forender. Det er en smuk og rolig morgen, så Henning bliver siddende og nyder livet en stund.

– Jeg tænkte, at det var da en dejlig morgen, men pludselig blev den endnu bedre, fortæller Henning.

Bukken fra foråret dukker op mellem nogle høje juletræer. Og Henning når lige at tænke, at så heldig kan han ikke være. Både riffel og bue er indenfor rækkevidde, men da bukken er på 60 meters afstand, griber han ud efter riflen og afgiver skud. Bukken er tydeligt ramt, men forsvinder mellem juletræerne. Med hjælp fra en legitimeret schweishundefører findes bukken, der ligger forendt ved nogle tætte grangrene i skovbunden.

– Sådan en buk har jeg aldrig set eller skudt før, og det kommer jeg nok heller ikke til igen, afslutter Henning.

I et voldsomt blæsevejr blev nr. 2 nedlagt

Tre-fire minutter efter solopgang kravler Mads Jørgensen op i skydestigen. Men han når ikke hele vejen op til sædet. Halvvejs oppe vender han blikket

ud over rapsmarken, og der står bukken. Det blæser massivt denne majmorgen, så han opgiver at nå hele vejen til sædet. Træet gynger fra side til side, imens han kravler lidt ned igen for at få fast anlæg. Da han kommer på plads, står bukken der stadig. Syv minutter efter solopgang trykker Mads på aftrækkeren, og bukken omslutes af rapsen. Da han går mod skudstedet, er bukken der ikke.

– Jeg tilkalder en schweishund, og kun gennem ekstremt dygtigt hundearbejde blev bukken fundet i den høje raps, fortæller Mads.

Årets andenplads er nedlagt den 17. maj på Møn i et område, hvor Mads og en ven driver jagten i tæt samarbejde med en landmand.

Et stort areal er i omdrift, og her går de ikke på jagt. Desuden er der vand langs den ene side af reviret. Det giver et roligt område, hvor der forvaltes efter fastsatte målsætninger. De skyder svage dyr og knopbukke fra og sørger for, at der i området er bukke i alle aldre. Det resulterer i vinterspring på 30-40 dyr, og denne er langt fra første medaljebuk i området.

Bukketoptien 2024

Nr.	Point	Nedlagt	Navn	Kommune
1	154,48	01.10.24	Henning Ansbjerg	Faaborg-Midtfyn Kommune
2	152,9	17.05.24	Mads Jørgensen	Vordingborg Kommune
3	144,08	16.05.24	Niels Jørgensen	Vordingborg Kommune
4	142,4	13.06.24	Isak Smed Sørensen	Thisted Kommune
4	142,4	05.10.24	John Madsen	Faaborg-Midtfyn Kommune
6	137,2	19. 05. 24	Jan Jensen	Faxe Kommune
7	133,93	01.06.24	Keld Lauridsen	Silkeborg Kommune
8	131,2	06.06.24	Stig Lagerbon	Lolland Kommune
9	130,95	01.10.24	Johan Kofod Gad	Bornholms Regionskommune
10	130,83	16.05.24	Sune Hjarsbæk	Favrskov Kommune

Dette års gennemsnit for de ti bukke: 140,037 point
(indholdet i skemaet må kun citeres med kildehenvisning).

► Tredjepladsen blev nedlagt på premieremorgen

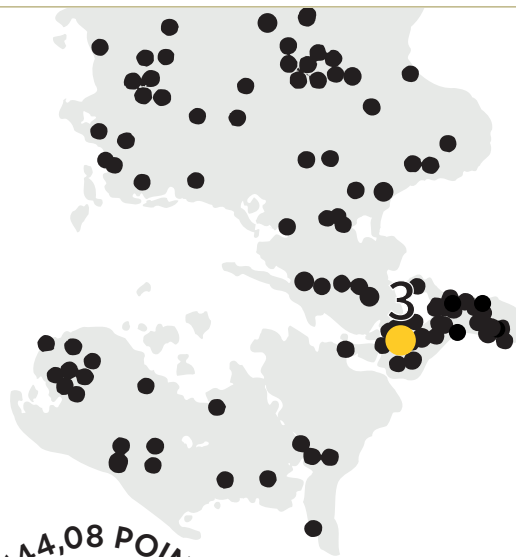
Niels Jørgensen så dette års tredjeplads første gang i efteråret 2023 på sit revir på Møn. Først i februar 2024 formåede Niels' vildtkamera at fotografere bukken, og her gik det op for ham, hvor stor den i virkeligheden var.

Niels fulgte bukken frem mod den 16. maj, og som forårsmånederne gik, steg spændingen. På premieremorgen sidder Niels klar på reviret, og allerede inden solopgang viser bukken sig. Selv uden kikkert kan han konstatere, at det er den store. Efter otte-ti minutter forsvinder den ind i skoven, og Niels venter i mere end to timer.

– Min krop var spændt som en flitsbue, fortæller han.

Klokken 6.55 kommer bukken igen til syne på den frodige eng. Håndkikkerten bekræfter, at det er den rigtige. 30 sekunder efter er riflen i anslag, og for en perfekt bladkugle forender bukken.

Det er anden gang, at Niels er repræsenteret på bukketoptien. I 2022 havde han femtepladsen med 136,35 point, en buk nedlagt på Sydsjælland. Denne buk er Niels' anden guldbuk, tidligere har han skudt fem bronze- og en sølvmedaljubuk.

Hotdogs stjal næsten muligheden for Isaks delte fjerdeplads

Fjerdepladsen havde flittigt ladet sig fotografere af Isak Smed Sørensens vildtkamera i månederne frem mod 16. maj. Han vidste præcis, hvor den holdt til på familiens revir nær Hurup.

Isak gik på efterskole sidste år, og derfor skulle jagterne koordineres lidt ekstra.

Alligevel nåede han ud at sidde efter bukken 15 gange. En flot solskinsaften den 13. juni giver han det endnu et forsøg. Han skal stå i et læbælte 200 meter fra en nabos hus. Han er kommet afsted i god tid, så han spiser en hotdog med naboen. Da Isak igen står på gårdspladsen, ser han en rå 100 meter ude i marken.

Isak og naboen går forsigtigt mod pladsen, men på halvvejen støder de råen, der viser sig at gå sammen med den store buk. Imens de sætter sig til rette, fortryder Isak, at de spiste i stedet for at gå direkte på jagt.

Men der går ikke fem minutter, så er bukken tilbage 200 meter ude på marken. Han får sat riffel og skydestok klar og venter.

– De der fem minutter jeg venter, det er nok de længste i mit liv, fortæller Isak.

Bukken går stille og roligt fra side til side i retning mod dem. Der er ikke ordentligt kuglefang, da bukken er på 100 meters afstand, men 80 ude ændrer bukken retning og stopper op med siden til. Han sender et skud afsted, bukken laver et lille spring, går syv meter, drejer en omgang om sig selv, og så ligger den der.

Med høj puls ringer Isak til sin far og fortæller, at nu er bukken nedlagt.

– Det er noget af en oplevelse, som måske ikke lige kommer igen, afslutter Isak, der kun har haft jagttegn i et år.

4

Lyøs første toptibuk indtager en delt fjerdeplads

Normalt holder John Madsen godt øje med sit 22 hektar store revir på Lyø. Men denne buk havde han ikke set før.

Den 4. oktober mødes John med nogle jagtkammerater, dagen efter skal flere ud med riflen. En jagtkammerat foreslår John at sætte sig i et andet område, end han plejer. Så den 5. oktober sætter John skydestokken op under det eneste træ i området, drikker sin morgenkaffe og ryger cigaretter, imens han venter. Der sker ingenting, så efter en times tid begynder han at pakke sammen. Han rejser sig, folder skydestokken sammen og putter kaffekoppen i lommen. Da han ser frem, står bukken 90 meter fra ham og esser sammen med en rå.

Da skydestokken er pakket sammen, må John tage sigte frit stående. Bukken forender i skuddet.

– Jeg har skudt mange dyr og plejer ikke at blive ramt af bukkefeber, men her begyndte mine knæ rigtig at ryste, fortæller John.

Han sætter sig ned for at få ro på knæene og ringer til jagtkammeraten for at takke for tip-pet. Bukken har siden fået tilnavnet "murbuk", da Johns kammerat er murer.

Bukken er Lyøs første toptibuk. Siden det første råvildt blev udsat på øen i 1970'erne, er bestanden vokset markant. Bukkene bliver større og større, og for et par

år siden blev øens første guldbuk nedlagt. Bestandens gode tilstand skyldes ifølge John gode forvaltningsaftaler med naboen, og at de skyder de svage dyr fra. På Lyø er der kun jagttid på råvildt fra den 1. til den 15 oktober.

Årets forvaltningsbuk

Jægerne på årets bukkeopti har svaret på de samme fire spørgsmål om bukken og forvaltningen på reviret. Ud fra svarene har to af Danmarks Jægerforbunds fagmedarbejdere vurderet, hvilken buk der skal kåres til årets forvaltningsbuk.

Jægerne har svaret på:

- Samarbejder du med dine naboer om forvaltningen af råvildtet?
 - Hvor gammel vurderer du, at bukken er?
 - Vejer du de lam, du nedlægger?
- Hvor mange lam og råer har du nedlagt per nedlagt buk?

Vinderen er John Madsen, der er på fjerdepladsen på toptien med en guldbuk på 142,4 point. John samarbejder med naboerne, hvor de særligt har fokus på at skyde svage, små dyr og knopbukke væk. Han vurderer bukken til syv-otte år, og naboerne har bekræftet ham i, at bukken er på retur. John har et overblik over bestanden, og hvert år øges vægten på de nedlagte dyr.

Gyldige opmålinger

For at sikre sammenlignelighed bukkeopsatserne imellem stilles der krav om, at opsatsen opmåles af en trofæopmåler tilknyttet Danmarks Jægerforbund, der følger CIC's regler.

Derfor kræves der 105, 115 og 130 point for at opnå henholdsvis bronze, sølv og guld. Det er vigtigt, at bukkeopsatsen opmåles inden en eventuel hovedmontering.

► Pinsedag blev nr. 6 nedlagt

På premieremorgen ser Jan Jensen en buk, som han aldrig før har set på sit 90 hektar store revir ved sin ejendom i Faxe. En stor, robust seksender kommer til syne på 150-160 meters afstand. Forholdene er for dårlige, så han vælger ikke at skyde.

Men tanken om bukken kan han ikke slippe.

Efter frokost hos svigerforældrene den 19. maj beslutter

Jan at sætte sig ud samme sted for at se, om heldet vender. Klokken nærmer sig 20.

Efter en halv time ser han bukken ud af øjenkrogen, den kommer frem fra noget buskads.

– Jeg kan på det her tidspunkt ikke se, hvor stor han er, men jeg kan se, at han har en god størrelse. Det er ham, jeg vil skyde i år, fortæller Jan.

Jan sætter sig godt til rette i skydestigen, placerer sig lidt skævt med udsyn til bukken. Så venter han på, at den går fri af en risbunke. Indenfor fem-ti minutter går bukken fri til et sideskud på en afstand af blot 20 meter.

Jan har boet på ejendommen i 30 år, han skyder maksimalt en buk om året, og det er ikke hvert år, han nedlægger en. Dyrene får masser af ro, og om efteråret bliver der slet ikke drevet jagt i området. I stedet bruger Jan meget tid på vildt- og terrænpleje, og det lønner sig. Udover denne guldbuk er der også tidligere nedlagt medaljebukke i området.

Det tog 16 jagter at nedlægge syvendepladsen

Et år forinden bukkejagten 2024 så Keld Lauridsen bukken for første gang på sit revir ved Kjellerup nord for Silkeborg.

– Dengang havde den nogle voldsomt kraftige stænger, og egentlig havde jeg lyst til at skyde den der, fortæller Keld Lauridsen, der alligevel lader bukken gå et år mere.

Bukken holder til på Kelds revir, så fra stuevinduet har han fulgt den, siden den begyndte at sætte op. Selv i bast havde bukken tendens til at jage de andre småbukke på reviret, så Keld bestemte, at i år skulle den nedlægges. Han sætter sig første gang ud efter bukken den 16. maj, og efterfølgende giver Keld det mange flere forsøg. Næsten hver gang ser han bukken, men den kommer ikke på skudhold.

Det 16. forsøg bliver den 1. juni. En dag hvor vinden er helt perfekt. En time efter solopgang rejser bukken sig på brakmarken på godt 100 meters afstand. Terrænet er meget fladt, så Keld må flytte sig en del for at få kuglefang. Da han passerer et åbent stykke, får en rå øje på ham, og Keld frygter, at chancen er forspildt. Men til alt held bliver råen stående, og Keld finder et sted med kuglefang. Han venter og afgiver skud, da bukken vender siden til.

At det viste sig at være en guldbuk, kom bag på Keld. Bukken er ikke særlig høj og har korte stænger. Men de er kraftige nok til, at bukken alligevel henter en syvendeplads på toptien.

7

En ekstra stang gør ottendepladsen helt unik

Stig Lagerbon slukker bilens motor, han har spottet en flot seksender. Han lægger riflen klar i skydestokken, men ombestemmer sig, han er nødt til at kigge efter den anden buk i stedet. En buk med en ekstra stang, som Stig siden den 16. maj har pyrschet efter 20 gange. Kalenderen viser nu den 6. juni, og klokken har passeret 20.

Stig kører 300 meter længere frem og smækker bildøren lidt for hårdt, da han stiger ud. Han går 50 meter hen ad en markvej, og 40 meter længere fremme står et dyr med spejlet mod ham. Gennem håndkikkerten ser Stig dyret strække hals for at nå et skud på en høj gren. Den er god nok, det er bukken. Stig lister forsigtigt ti skridt baglæns, gør skydestok og riffel klar og venter. Bukken blotter siden og falder for Stigs kugle, blot ti minutter efter at han parkerede bilen.

– Jeg vidste, hvordan han så ud, at det var en snu gammel buk, så der var ikke så meget betænkningstid, fortæller Stig. Alligevel bliver han overrasket over bukkens størrelse, da han kommer tæt på:

– Jeg var slet ikke klar over, at den var i nærheden af guld, så det var en dejlig overraskelse.

Stig nedlægger bukken på et lejet revir i

Skodsebølle ved Søllested på Lolland, hvor der ikke er drevet jagt i 13 år.

Nr. 9 fuldendte Johans samling af bornholmske medaljebukke

I september 2024 lejer Johan Kofod Gad sig ind i et nyt jagtområde ved Stenseby på Bornholm.

Frem mod 1. oktober ser Johan en stor buk i området og beslutter sig for at gå efter den.

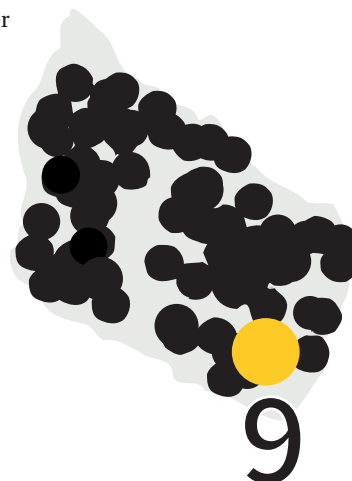
Om morgenen den 1. oktober kører Johan sin søn i skole og misser derfor chancen for at nå ud med riflen. Samme aften tager han sin otteårige søn med til reviret. Blæsten er kraftig, og regnen slår mod jorden, men skov og skel sørger for, at reviret ligger i læ.

Der går tre kvarter uden meget aktivitet, og da Johans søn fryser, går han tilbage til bilen. Johan bliver lidt længere, og pludselig dukker bukken op til højre for ham og går mod en å. Johan lister efter. Bukken passerer en tilgroet bro og går ind på den rapsmark, hvor Johan venter.

40-50 meter fra ham stopper bukken op og kigger i hans retning. Han placerer kuglen lige på bladet.

– Jeg henter min søn, og vi får taget nogle gode billeder. Det var virkelig en fantastisk oplevelse at få lov til at dele med ham, fortæller Johan.

Johan er ikke i tvivl om, at det er en gammel returbuk, da den har tykke rosenkranse. Tidligere har han skudt både bronzebukke og en sølvbuk på Bornholm, så denne guldbuk fuldender medaljesamlingen.

Tiendepladsen kom som ud af det blå

Med ryggen til en mose sidder Sune Hjarsbæk klar i sin skydestige på premiermorgen på et revir ved Farre nær Hammel. Han har udsigt udover en nysået mark. Vejret er godt, men blæsten massiv, så Sune regner ikke med, at der vil komme meget vildt forbi. På nabos grund 300-400 meter ude går en rå og esser, men ellers er der intet liv.

Pludselig, klokken 6.30, kommer en stor buk gående tværs over marken.

– Han kom som ud af det blå, jeg havde aldrig set ham før, fortæller Sune, der ellers har et godt overblik over bestanden på reviret.

På 100 meters afstand stopper bukken op, og Sune trykker på aftrækkeren. Bukken bliver

ramt af en mavekugle, falder sammen, men rejser

sig igen. Den travrer i retning af Sune, hopper over en å og forsvinder ind i mosen. Sune ringer efter en schweishunde-

fører, og de finder bukken for endt seks meter inde i mosen.

– Schweishundeføren var lige ved at falde bagover, han synes godt nok, at det var en kæmpe buk. Jeg vidste godt den var stor, men havde ingen anelse om, at det var en guld-buk, afslutter Sune.

Gode minder er guld værd

Husk at få et godt foto eller tre i kassen, når feberen har lagt sig, og bukken ligger i græsset. Det kan jo være, at du havner på næste års topti, og så er et godt foto ekstra prisværdigt.

Pointudviklingen på bukketopti siden 1973

